

Vzájemné vztahy orgánů člověka a planet

Robert A. Powell

Ještě donedávna byla okultní fyziologie vyučována na evropských univerzitách. V sérii přednášek začínající 23. září 1574 na univerzitě v Kodani mluvil Tycho Brahe o velké analogii mezi částmi lidského těla a sedmi planetami takto:

Srdce, sídlo životního dechu odpovídá Slunci a mozek Měsíci. Tak jako srdce a mozek jsou nej důležitějšími částmi těla, tak jsou Slunce a Měsíc nejmocnějšími nebeskými tělesy, a jako existuje mnohotvárné vzájemné působení mezi prvně zmíněnými, existuje také mnohotvárná vzájemná závislost mezi těmi druhými. Stejným způsobem odpovídají játra Jupiteru, ledviny Venuši, slezina Saturnu, žluč (žlučník) Marsu a plíce Merkuru.

Okultní fyziologie jako věda o skrytých životních silách člověka vychází ze vzájemné shody mezi tělesnými orgány a planetami, kterou vyvodil již Tycho Brahe. Základ okultní fyziologie spočívá především v embryonální době, kdy jsou orgány vytvářeny; v této době také můžeme poznávat skryté síly, které z kosmu ovlivňují tvorbu různých orgánů: Měsíc působí na vytváření mozku, Slunce na vytváření srdce, Merkur na vytváření plic atd.*

Oběhy Měsíce siderickým zvěrokruhem (jak bylo popsáno v této knize) jsou nejdůležitějším rytmickým fenoménem embryonální doby. Paralelně s vytvářením pozemského embrya probíhá v měsíční sféře vytváření éterného těla, které se děje současně s průchody Měsíce zvěrokruhem.

Třebaže na éterné tělo a tvorbu fyzických orgánů působí stále z kosmu všechny planety, je během každého jednotlivého průchodu Měsíce vždy zvláště zesílená působnost jedné planety na jeden odpovídající orgán. Během prvního oběhu je kladen důraz především na tvoření mozku, což je orgán vytvářený působením kosmických sil vyzařujících z Měsíce. Protože během embryonální doby tyto procesy probíhají uvnitř měsíční sféry, je snadno pochopitelné, že vládnoucím kosmickým tělesem během tohoto prvního oběhu Měsíce je sám Měsíc. Z charakteristiky měsíčního vědomí, které vládne uvnitř lunární sféry, vyplývá také poznání pořadí planet, jak bylo podáno v babylonském (ptolemaiovském) systému. Tato „časová kosmologie“ poskytuje klíč k vládě planet v každém oběhu Měsíce během embryonální doby.

Po Měsíci, určujícím první oběh, tak měsíční průchod ovládá Merkur a odpovídajícím způsobem klade důraz na tvoření plic. Podobně třetí měsíční průchod během embryonální doby, v němž je zdůrazněna zvláště tvorba ledvin, určuje Venuše. Ve čtvrtém, pátém a šestém průchodu Měsíce, které jsou ovládány Sluncem, jde o srdce; v sedmém siderickém měsíci (Mars) jde o žlučník; v osmém siderickém měsíci (Jupiter) o játra; v devátém (Saturn) o slezinu a v desátém siderickém měsíci (zvě- rokruh) je tvorba fyzického těla vtištěním dvanácti zvířetnickových znamení tak říkajíc „zaokrouhlena“. (Vtiskování dvanácti zvířetnickových znamení, o něž se stará Měsíc na své cestě zvěrokruhem, je velmi významné nejen během desátého siderického měsíce, ale skutečně také během každého průchodu Měsíce siderickým zvěrokruhem.)

* R. Steiner: *Okultní fyziologie*, GA 128, Fabula 2011, pozn. vyd.